

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Poslovni broj: 1 P-1125/2024-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, po sucu Luki Zeniću, u pravnoj stvari tužitelja Valtera Kuharića, OIB: 76165010113 iz Boruta, Bužići 13, zastupanog po punomoćniku Ivanu Milanoviću, odvjetniku u Umagu-Umagu, 8. ožujka 6, protiv tuženice Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Pazinu, Narodnog doma 2 B, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 13. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zakonske zastupnice tuženice, 4. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj Valter Kuharić, od Jordana, iz Pazina, Borut 16, OIB: 76165010113, dosjelošću stekao pravo vlasništva na suvlasničkim dijelovima tuženice Republike Hrvatske, na nekretninama označenim kao k.č.br. 77/33, u naravi šuma s 2.068 m², k.č.br. 77/34, u naravi šuma s 2.996 m², k.č.br. 77/35, u naravi vinograd s 1.129 m², k.č.br. 77/36, u naravi oranica s 363 m², k.č.br. 77/37, u naravi pašnjak s 176 m², k.č.br. 77/99, u naravi livada s 2.528 m², k.č.br. 77/100, u naravi livada s 1.698 m², k.č.br. 77/101, u naravi livada s 4.221 m², k.č.br. 77/109, u naravi vinograd s 2.079 m², k.č.br. 77/110, u naravi oranica s 1.838 m², k.č.br. 77/114, u naravi pašnjak s 241 m², k.č.br. 77/116, u naravi pašnjak s 2.248 m², k.č.br. 77/131, u naravi šuma s 552 m², k.č.br. 80/2, u naravi oranica s 943 m², k.č.br. 86/1, u naravi livada s 4.294 m², k.č.br. 87/1, u naravi pašnjak s 1.623 m², k.č.br. 87/2, u naravi oranica s 320 m², k.č.br. 95/1, u naravi oranica s 1.244 m², k.č.br. 95/2, u naravi livada s 309 m², k.č.br. 129/4, u naravi voćnjak s 211 m², k.č.br. 132/3, u naravi pašnjak s 1.007 m², k.č.br. 132/4, u naravi pašnjak s 2.277 m², k.č.br. 135/2, u naravi oranica s 850 m², k.č.br. 144/7, u naravi šuma s 3.103 m², k.č.br. 144/8, u naravi šuma s 3.664 m², k.č.br. 144/14, u naravi šuma s 6.508 m², k.č.br. 144/16, u naravi šuma s 8.284 m², k.č.br. 145/3, u naravi oranica s 3.560 m², k.č.br. 145/25, u naravi šuma s 129 m², k.č.br. 145/27, u naravi šuma s 86 m², k.č.br. 145/28, u naravi šuma s 101 m², k.č.br. 145/30, u naravi šuma s 1.2178 m², k.č.br. 145/42, u naravi livada s 162 m², k.č.br. 159, u naravi livada s 5.230 m², k.č.br. 267/15, u naravi šuma s 1.0574 m², k.č.br. 269/4, u naravi pašnjak s 1.1035 m², k.č.br. 272/2, u naravi livada s 2.023 m², upisanoj u z.k.ul. 570k.o. Borut, u cijelosti, te je naprijed navedena tuženica dužna trpjeti da se na temelju ove presude, po njenoj pravomoćnosti, na njezinim suvlasničkim dijelovima na nekretninama označenim kao k.č.br. 77/33, u naravi šuma s 2.068 m², k.č.br. 77/34, u naravi šuma s 2.996 m², k.č.br. 77/35, u naravi vinograd s 1.129 m², k.č.br. 77/36, u naravi oranica s 363 m², k.č.br. 77/37, u naravi pašnjak s 176 m², k.č.br. 77/99, u naravi livada s 2.528 m², k.č.br. 77/100, u naravi livada s 1.698 m², k.č.br. 77/101, u naravi livada s 4.221

m², k.č.br. 77/109, u naravi vinograd s 2.079 m², k.č.br. 77/110, u naravi oranica s 1.838 m², k.č.br. 77/114, u naravi pašnjak s 241 m², k.č.br. 77/116, u naravi pašnjak s 2.248 m², k.č.br. 77/131, u naravi šuma s 552 m², k.č.br. 80/2, u naravi oranica s 943 m², k.č.br. 86/1, u naravi livada s 4.294 m², k.č.br. 87/1, u naravi pašnjak s 1.623 m², k.č.br. 87/2, u naravi oranica s 320 m², k.č.br. 95/1, u naravi oranica s 1.244 m², k.č.br. 95/2, u naravi livada s 309 m², k.č.br. 129/4, u naravi voćnjak s 211 m², k.č.br. 132/3, u naravi pašnjak s 1.007 m², k.č.br. 132/4, u naravi pašnjak s 2.277 m², k.č.br. 135/2, u naravi oranica s 850 m², k.č.br. 144/7, u naravi šuma s 3.103 m², k.č.br. 144/8, u naravi šuma s 3.664 m², k.č.br. 144/14, u naravi šuma s 6.508 m², k.č.br. 144/16, u naravi šuma s 8.284 m², k.č.br. 145/3, u naravi oranica s 3.560 m², k.č.br. 145/25, u naravi šuma s 129 m², k.č.br. 145/27, u naravi šuma s 86 m², k.č.br. 145/28, u naravi šuma s 101 m², k.č.br. 145/30, u naravi šuma s 1.2178 m², k.č.br. 145/42, u naravi livada s 162 m², k.č.br. 159, u naravi livada s 5.230 m², k.č.br. 267/15, u naravi šuma s 1.0574 m², k.č.br. 269/4, u naravi pašnjak s 1.1035 m², k.č.br. 272/2, u naravi livada s 2.023 m², upisanoj u z.k.ul. 570 k.o. Borut, izvrši uknjižba prava vlasništva na ime tužitelja Valtera Kuharića, od Jordana, iz Cerovlja, Borut 16, OIB: 76165010113, u cijelosti, a koju će uknjižbu provesti zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Pazinu.

II Utvrđuje se da je tužitelj Valter Kuharić, od Jordana, iz Cerovlja, Borut 16, OIB: 76165010113, dosjelošću stekao pravo vlasništva na suvlasničkim dijelovima tuženika Republike Hrvatske na nekretninama označenim kao k.č.br. 84/2, u naravi livada s 2.537 m², k.č.br. 89/31, u naravi šuma s 1.960 m², k.č.br. 89/32, u naravi šuma s 730 m², k.č.br. 89/33, u naravi šuma s 140 m², k.č.br. 90/5, u naravi šuma s 4.773 m², k.č.br. 93/1, u naravi livada s 5.380 m², k.č.br. 98/7, u naravi livada s 521 m², k.č.br. 99/1, u naravi livada s 284 m², k.č.br. 99/2, u naravi oranica s 50 m², k.č.br. 100/2, u naravi livada s 547 m², k.č.br. 100/6, u naravi oranica s 4.489 m², k.č.br. 103/3, u naravi oranica s 1.732 m², k.č.br. 115, u naravi oranica s 1.446 m², k.č.br. 116/7, u naravi livada s 745 m², upisanoj u z.k.ul. 601 k.o. Borut, u cijelosti, te su naprijed navedena tuženica dužna trpjeti da se na temelju ove presude, po njenoj pravomoćnosti, na njezinim suvlasničkim dijelovima na nekretninama označenim kao k.č.br. 84/2, u naravi livada s 2.537 m², k.č.br. 89/31, u naravi šuma s 1.960 m², k.č.br. 89/32, u naravi šuma s 730 m², k.č.br. 89/33, u naravi šuma s 140 m², k.č.br. 90/5, u naravi šuma s 4.773 m², k.č.br. 93/1, u naravi livada s 5.380 m², k.č.br. 98/7, u naravi livada s 521 m², k.č.br. 99/1, u naravi livada s 284 m², k.č.br. 99/2, u naravi oranica s 50 m², k.č.br. 100/2, u naravi livada s 547 m², k.č.br. 100/6, u naravi oranica s 4.489 m², k.č.br. 103/3, u naravi oranica s 1.732 m², k.č.br. 115, u naravi oranica s 1.446 m², k.č.br. 116/7, u naravi livada s 745 m², upisanoj u z.k.ul. 601 k.o. Borut, izvrši uknjižba prava vlasništva na ime tužitelja Valtera Kuharića, od Jordana, iz Cerovlja, Borut 16, OIB: 76165010113, u cijelosti, a koju će uknjižbu provesti zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Pazinu.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženice Republike Hrvatske za naknadu parničnog troška u visini od 800,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovom sudu 28. prosinca 2024. podnio tužbu radi utvrđenja prava vlasništva u odnosu na suvlasnički dio tuženice na nekretninama oznake k.č.br. 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 77/116, 77/131, 80/2, 86/1, 87/1, 87/2, 95/1, 95/2, 129/4, 132/3, 132/4, 135/2, 144/7, 144/8, 144/14, 144/16, 145/3, 145/25, 145/27, 145/28, 145/30, 145/42, 159, 267/15, 269/4 i 272/2, sve upisane u zk.ul. 570 k.o. Borut, kao i na nekretninama oznake k.č.br. 84/2,

89/31, 89/32, 89/33, 90/5, 93/1, 98/7, 99/1, 99/2, 100/2, 100/6, 103/3, 115 i 116/7, sve upisane u zk.ul. 601 k.o. Borut, na kojima su kao suvlasnici upisani tužitelj u 2/12 dijela, Jordan Kuharić u 3/12 dijela te tuženica Republika Hrvatska u 7/12 dijela. Tvrdi da zemljišnoknjižno stanje ne odgovara stvarnom stanju te da se on sam, kao i njegovi pravni prednici, nalaze više od 100 godina u neprekinutom i nesmetanom posjedu predmetnih nekretnina upisanih u zk.ul. 570 i zk.ul. 601 k.o. Borut. Nadalje navodi da je upravo na temelju takvog dugotrajnog, neprekinutog i nesmetanog posjeda stekao pravo vlasništva dosjelošću na suvlasničkim dijelovima tuženice Republike Hrvatske na predmetnim nekretninama. Ujedno ističe da se prije podnošenja tužbe, sukladno članku 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravljene, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje u tekstu: ZPP), obratio Općinskom državnom odvjetništvu u Pazinu zahtjevom za mirno rješenje spora, no da ga je navedeno državno odvjetništvo dopisom, broj: N-DO-32/2024 od 22. kolovoza 2024. obavijestilo kako ne prihvaća mirno rješenje spora. Slijedom navedenog, predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je dosjelošću stekao pravo vlasništva na suvlasničkim dijelovima tuženice Republike Hrvatske na predmetnim nekretninama te ovlasti tužitelja na uknjižbu prava vlasništva na svoje ime po pravomoćnosti presude.

2. U odgovoru na tužbu od 7. travnja 2025. tuženica se usprotivila tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu te predložila odbijanje istog kao neosnovanog. Tvrdi kako iz povijesnog zk.ul. 230 k.o. Borut proizlazi da je na predmetnim nekretninama od 1911. kao vlasnica bila upisana Matija Čeh, dok iz rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda u Pazinu, poslovni broj: O-57/1962-28 od 30. ožujka 1962. proizlazi da su predmetne nekretnine činile ostavinsku imovinu iza pok. Matije Kuharić rođ. Čeh, umrle 1954. Nadalje da je navedenim rješenjem o nasljeđivanju utvrđeno kako je sin ostaviteljice Rikardo Kuharić proglašen nasljednikom u 7/12 dijela, dok su ostali nasljednici proglašeni nasljednicima svaki u 1/12 dijela, pri čemu iz obrazloženja istog rješenja proizlazi da je ostaviteljica oporukom za univerzalnog nasljednika imenovala sina Rikarda Kuharića, dok se sin Franjo Kuharić odrekao nasljedstva. Dalje, kako je suvlasnički dio upisan na ime Rikarda Kuharića na temelju rješenja Općinskog sekretarijata za poslove uprave, Odsjeka za imovinsko-pravne poslove, broj: 02-Up/I-289/1-1972 od 24. svibnja 1972. prenesen u društveno vlasništvo s pravom korištenja Općine Pazin, budući da je isti otpušten iz jugoslavenskog državljanstva radi stjecanja talijanskog državljanstva, a potom da je pretvorbom društvenog vlasništva navedeni suvlasnički dio prešao u vlasništvo Republike Hrvatske. Tvrdi da, čak i ukoliko bi pravni prednik tužitelja Franjo Kuharić bio u posjedu predmetnih nekretnina, što osporava, takav posjed nije mogao biti pošten, budući da je isti sudjelovao u ostavinskom postupku iza pok. Matije Kuharić te mu je bilo poznato da je univerzalnim nasljednikom proglašen njegov brat Rikardo Kuharić, dok se on sam odrekao nasljedstva, slijedom čega mu je bilo poznato da mu ne pripada pravo na posjed predmetnih nekretnina.

3. Radi razjašnjenja, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je tijekom postupka pročitao cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta i to: izvadak iz zemljišne knjige, broj: 570 k.o. Borut (list spisa 7-9), izvadak iz zemljišne knjige, broj: 601 k.o. Borut (list spisa 10-11), presudu Općinskog suda u Pazinu, poslovi broj: P-2592/2019-26 od 28. veljače 2022. (list spisa 12-24), presudu Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: GŽ-2051/2022-2 od 14. svibnja 2024. (list spisa 25-33), zahtjev za mirno rješenje spora

(list spisa 34-39), odgovor tuženice na zahtjev za mirno rješenje spora (list spisa 40-41), rješenje Općinskog sekretarijata za poslove uprave, Odsjeka za imovinsko-pravne poslove, broj: 02-Up/I-289/1-1972 od 24. svibnja 1972. (list spisa 55-57), ručno vođenu zemljišnu knjigu za zk.ul. 230 k.o. Borut (list spisa 58-64), rješenje o nasljeđivanju Kotarskog suda u Pazinu, poslovni broj: O-57/1962-28 od 30. ožujka 1962. (list spisa 65-67), povijest promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Odjela za katastar nekretnina Pazin, KLASA: 930-04/24-05/42, URBROJ: 541-29-06/5-24-2 od 9. kolovoza 2024. (list spisa 68-70), proveo uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernične struke Slobodana Đekića, pročitao nalaz i mišljenje vještaka mjernične struke Slobodana Đekića (list spisa 88-89), saslušao svjedoke Jordana Kuharića, Lina Čeha, Marizu Brajković, Lucijana Matijašića, Darija Čeha te tužitelja u svojstvu parnične stranke, te je pribavljen i izvršen uvid u ostavinski spis, poslovni broj: O-57/1962.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja na utvrđenje da je dosjelošću stekao pravo vlasništva na suvlasničkom udjelu od 7/12 dijela nekretnina upisanih na ime tuženice Republike Hrvatske, i to na nekretninama oznake kč.br. 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 77/116, 77/131, 80/2, 86/1, 87/1, 87/2, 95/1, 95/2, 129/4, 132/3, 132/4, 135/2, 144/7, 144/8, 144/14, 144/16, 145/3, 145/25, 145/27, 145/28, 145/30, 145/42, 159, 267/15, 269/4 i 272/2, sve upisane u zk.ul. 570 k.o. Borut, kao i na nekretninama oznake kč.br. 84/2, 89/31, 89/32, 89/33, 90/5, 93/1, 98/7, 99/1, 99/2, 100/2, 100/6, 103/3, 115 i 116/7, sve upisane u zk.ul. 601 k.o. Borut, uz ovlaštenje tužitelju da temeljem presude po njezinoj pravomoćnosti ishodi uknjižbu prava vlasništva na svoje ime u zemljišnim knjigama.

6. Uvidom u zk.ul. za zk.ul. 570 k.o. Borut sud je utvrdio da su u istome upisane nekretnine oznake kč.br. 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 77/116, 77/131, 80/2, 86/1, 87/1, 87/2, 95/1, 95/2, 129/4, 132/3, 132/4, 135/2, 144/7, 144/8, 144/14, 144/16, 145/3, 145/25, 145/27, 145/28, 145/30, 145/42, 159, 267/15, 269/4 i 272/2, ukupne površine 101.852 m², pri čemu su iste po kulturi evidentirane kao šume, vinogradi, oranice, pašnjaci, livade i voćnjak. Nadalje je utvrđeno da je u vlastovnici predmetnog zemljišnoknjižnog uloška kao suvlasnica u 7/12 dijela upisana Republika Hrvatska, kao suvlasnik u 3/12 dijela Jordan Kuharić, dok je kao suvlasnik u 2/12 dijela upisan tužitelj Valter Kuharić.

7. Uvidom u zk.ul. za 601 k.o. Borut slijedi da su u istome upisane nekretnine oznake kč.br. 84/2, 89/31, 89/32, 89/33, 90/5, 93/1, 98/7, 99/1, 99/2, 100/2, 100/6, 103/3, 115 i 116/7, ukupne površine 25.334 m², pri čemu su iste po kulturi u naravi evidentirane kao livade, oranice i šume. Nadalje je utvrđeno da je u vlastovnici predmetnog zemljišnoknjižnog uloška kao suvlasnik u 7/12 dijela upisana Republika Hrvatska, dok je kao suvlasnik u preostalih 5/12 dijela upisan tužitelj Valter Kuharić.

8. Uvidom u presudu Općinskog suda u Pazinu, poslovni broj: P-2592/2019-26 od 28. veljače 2022. utvrđeno je da je u navedenom postupku tužitelj Valter Kuharić protiv tuženika Zore Blažević, rođ. Kuharić, pok. Franje, Antuna Kuharića, pok. Franje – potomka, Milana Kuharića, Lucije Kuharić, Tanje Kuharić, Ksenije Kuharić ॐ Općine Cerovlje zahtijevao utvrđenje prava vlasništva dosjelošću na više nekretnina u k.o. Borut, među kojima i na nekretninama označenim kao kč.br. 77/33 u naravi šuma

površine 2.068 m², kč.br. 77/34 u naravi šuma površine 2.996 m², kč.br. 77/35 u naravi vinograd površine 1.129 m², kč.br. 77/36 u naravi oranica površine 363 m², kč.br. 77/37 u naravi pašnjak površine 176 m², kč.br. 77/99 u naravi livada površine 2.528 m², kč.br. 77/100 u naravi livada površine 1.698 m², kč.br. 77/101 u naravi livada površine 4.221 m², kč.br. 77/109 u naravi vinograd površine 2.079 m², kč.br. 77/110 u naravi oranica površine 1.838 m², kč.br. 77/114 u naravi pašnjak površine 241 m², kč.br. 77/116 u naravi pašnjak površine 2.248 m², kč.br. 77/131 u naravi šuma površine 552 m², kč.br. 80/2 u naravi oranica površine 943 m², kč.br. 86/1 u naravi livada površine 4.294 m², kč.br. 87/1 u naravi pašnjak površine 1.623 m², kč.br. 87/2 u naravi oranica površine 320 m², kč.br. 95/1 u naravi oranica površine 1.244 m², kč.br. 95/2 u naravi livada površine 309 m², kč.br. 129/4 u naravi voćnjak površine 211 m², kč.br. 132/3 u naravi pašnjak površine 1.007 m², kč.br. 132/4 u naravi pašnjak površine 2.277 m², kč.br. 135/2 u naravi oranica površine 850 m², kč.br. 144/7 u naravi šuma površine 3.103 m², kč.br. 144/8 u naravi šuma površine 3.664 m², kč.br. 144/14 u naravi šuma površine 6.508 m², kč.br. 144/16 u naravi šuma površine 8.284 m², kč.br. 145/3 u naravi oranica površine 3.560 m², kč.br. 145/25 u naravi šuma površine 129 m², kč.br. 145/27 u naravi šuma površine 86 m², kč.br. 145/28 u naravi šuma površine 101 m², kč.br. 145/30 u naravi šuma površine 12.178 m², kč.br. 145/42 u naravi livada površine 162 m², kč.br. 159 u naravi livada površine 5.230 m², kč.br. 267/15 u naravi šuma površine 10.574 m², kč.br. 269/4 u naravi pašnjak površine 11.035 m² i kč.br. 272/2 u naravi livada površine 2.023 m², sve upisane u zk.ul. 570 k.o. Borut, kao i na nekretninama označenim kao kč.br. 84/2 u naravi livada površine 2.537 m², kč.br. 89/31 u naravi šuma površine 1.960 m², kč.br. 89/32 u naravi šuma površine 730 m², kč.br. 89/33 u naravi šuma površine 140 m², kč.br. 90/5 u naravi šuma površine 4.773 m², kč.br. 93/1 u naravi livada površine 5.380 m², kč.br. 98/7 u naravi livada površine 521 m², kč.br. 99/1 u naravi livada površine 284 m², kč.br. 99/2 u naravi oranica površine 50 m², kč.br. 100/2 u naravi livada površine 547 m², kč.br. 100/6 u naravi oranica površine 4.489 m², kč.br. 103/3 u naravi oranica površine 1.732 m², kč.br. 115 u naravi oranica površine 1.446 m² i kč.br. 116/7 u naravi livada površine 745 m², sve upisane u zk.ul. 601 k.o. Borut. U navedenom je postupku pod točkama VII i VIII izreke presude utvrđeno da je tužitelj dosjelošću stekao pravo vlasništva upravo na suvlasničkim dijelovima tuženika Zore Blažević, rođ. Kuharić, pok. Franje, i Antuna Kuharića, pok. Franje – potomka, na navedenim nekretninama, te je istima naloženo trpljenje uknjižbe prava vlasništva na ime tužitelja.

8.1. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je u tom predmetu proveden dokazni postupak uvidom u zemljišnoknjižne izvratke, nalaz identifikacije nekretnina, ortofoto snimke, prijepis posjedovnog lista i izvode iz katastarskih planova, kao i saslušanjem svjedoka Line Čeha i Darija Čeha te samog tužitelja. Nadalje proizlazi da su svjedoci Lino Čeh i Dario Čeh, kao međaši predmetnih nekretnina, osobe koje imaju neposredna saznanja o načinu korištenja istih, slijedom čega je tamošnji sud njihove iskaze prihvatio kao vjerodostojne te utvrdio da je pravni prednik tužitelja Franjo Kuharić bio u posjedu predmetnih nekretnina od kraja 1930-ih godina, da je navedeni posjed bio miran, nesmetan, savjestan i kontinuiran, da je nakon njegove smrti posjed nastavio Jordan Kuharić, a potom i sam tužitelj, te da osim njih i članova njihove obitelji nitko drugi nije koristio predmetne nekretnine niti im osporavao pravo na posjed.

9. Uvidom u presudu Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: GŽ-2051/2022-2 od 14. svibnja 2024. slijedi je da je drugostupanjski sud odlučivao o žalbi 10. tuženika Općine Cerovlje protiv navedene presude Općinskog suda u Pazinu, i to u pobijanom

dijelu pod točkom VI izreke, te da je žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu.

10. Uvidom u rješenje Općinskog sekretarijata za poslove uprave Općine Pazin, Odsjeka za imovinsko-pravne, broj: 02-Up/I-289/1-1972 od 24. svibnja 1972., slijedi da je istim odlučeno da Cuccari Ricardo pok. Franje gubi pravo vlasništva na nekretninama koje se sastoje od suvlasničkog dijela od 7/12 dijela na nekretninama označenim kao kč.br. 7/1, 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 80/2, 86/1, 87/1, 87/2, 89/31, 89/32, 89/33, 93/1, 95/2, 95/1, 99/1, 99/2, 100/2, 115, 130/1, 130/2, 132/3, 138, 145/3, 272/2, 159, 297/4, 84/2, 98/7, 100/6, 103/3, 116/7, 129/4, 130/5, 132/4, 135/2, 145/42, 297/5, 297/7, 77/131, 144/8, 144/14, 145/25, 145/30, 267/15, 269/4, 77/116, 144/16, 144/7, 145/27, 145/28 i 90/5, sve upisane u tadašnjem zk.ul. 230 k.o. Borut, zatim suvlasničkog dijela od 7/24 dijela na nekretninama označenim kao kč.br. 145/2 i 77/132 upisanim u tadašnjem zk.ul. 231 k.o. Borut, kao i suvlasničkog dijela od 7/36 dijela na nekretninama označenim kao kč.br. 145/20 i 267/6 upisanim u tadašnjem zk.ul. 171 k.o. Borut. Istim je rješenjem određeno da se nositeljem prava korištenja na navedenim nekretninama određuje Općina Pazin te da će se po pravomoćnosti predmetnog rješenja izvršiti otpis dotadašnjeg vlasnika i uknjižba predmetnih nekretnina u društveno vlasništvo.

10.1. Iz obrazloženja navedene isprave proizlazi da je Stanica javne sigurnosti Pazin dopisom, broj: 05-539/1-1972 od 18. travnja 1972. izvijestila nadležno upravno tijelo da je Ricardu Cuccariju rješenjem Saveznog sekretarijata za unutrašnje poslove broj 2050-6901/2 od 23. lipnja 1971. odobren otpust iz jugoslavenskog državljanstva radi stjecanja talijanskog državljanstva, slijedom čega je primjenom tada važećih propisa odlučeno da isti gubi pravo vlasništva na nekretninama u SFRJ.

11. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Kotarskog suda u Pazinu, poslovni broj: O-57/62-28 od 30. ožujka 1962., doneseno u ostavinskom predmetu iza pok. Kuharić Matije, rođ. Čeh, pok. Domenika, umrle 5. listopada 1954., slijedi da je iza ostaviteljice ostala imovina koja se sastoji od nekretnina upisanih u zk.ul. 230 k.o. Borut, i to kč.br. 7/1, 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 80/2, 86/1, 87/2, 89/31, 89/32, 89/33, 93/1, 95/2, 95/1, 99/1, 99/2, 100/2, 115, 130/1, 130/2, 132/3, 138, 145/3, 272/2, 159, 297/4, 84/2, 98/7, 100/6, 103/3, 116/7, 129/4, 130/5, 132/4, 135/2, 145/42, 297/7, 77/131, 144/8, 144/14, 145/25, 145/30, 267/15, 269/4, 77/116, 144/16, 144/7, 145/27, 145/28 i 90/5, sve u cijelosti, zatim nekretnina upisanih u zk.ul. 231 k.o. Borut označenih kao kč.br. 145/2 i 77/32 u 1/2 dijela, nekretnine upisane u zk.ul. 266 k.o. Borut označene kao kč.br. 144/9 u cijelosti te nekretnine upisane u zk.ul. 171 k.o. Borut označene kao kč.br. 267/6 u 1/3 dijela. Navedenim rješenjem, na temelju oporuke ostaviteljice od 17. siječnja 1942., za nasljednike su proglašeni Rikardo Kuharić pok. Franje, sin ostaviteljice, u 7/12 dijela, Blažević Zora rođ. Kuharić pok. Franje u 1/12 dijela, Gržinić Antonija pok. Franje, rođ. Kuharić u 1/12 dijela, Gržinić Marija rođ. Kuharić pok. Franje u 1/12 dijela, Perčić Josipa rođ. Kuharić pok. Franje u 1/12 dijela te potomak pok. Kuharić Antuna pok. Franje u 1/12 dijela.

11.1. Iz obrazloženja navedenog rješenja proizlazi da je ostaviteljica za života sastavila oporuku kojom je za univerzalnog nasljednika imenovala sina Rikarda Kuharića, dok je ostaloj djeci ostavila nužni dio, te da su svi nasljednici priznali predmetnu oporuku. Nadalje da su se Franjo Kuharić i Ana Škrgat odrekli nasljedstva, dok su Petrica Premac i Emilija Mihalić svoje dijelove ustupile ostalim nasljednicima,

slijedom čega je nužni dio pojedinog nasljednika u konkretnom ostavinskom postupku iznosio po 1/12 dijela.

12. Uvidom povijest promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Odjela za katastar nekretnina Pazin, KLASA: 930-04/24-05/42, URBROJ: 541-29-06/5-24-2 od 9. kolovoza 2024., slijedi da su od osnutka katastarskog operata 1952. za katastarsku općinu Borut katastarske čestice označene kao kč.br. 77/33, 77/34, 77/35, 77/36, 77/37, 77/99, 77/100, 77/101, 77/109, 77/110, 77/114, 77/116, 77/131, 84/2, 86/1, 87/1, 87/2, 89/31, 89/32, 89/33, 90/5, 93/1, 95/1, 95/2, 98/7, 99/1, 99/2, 100/2, 100/6, 103/3, 115, 116/7, 129/4, 132/3, 132/4, 135/2, 144/7, 144/8, 144/14, 144/16, 145/3, 145/25, 145/27, 145/28, 145/30, 145/42, 267/15, 269/4 i 272/2 bile upisane u posjedovni list broj 76 kao posjed Rikarda Kuharića pok. Franje, Borut. Nadalje da zbog dotrajalosti arhivske građe nije vidljivo koje godine je naknadno upisana adresa Rijeka-Kantrida, a potom i Slovenija-Izola, no da je navedeni upis ostao evidentiran do dana izdavanja predmetne isprave. U odnosu na kč.br. 80/2 proizlazi da je ista od osnutka katastarskog operata 1952. bila upisana u posjedovni list broj 62 na ime Gržinić Josipa pok. Ivana, Poljanice 19, dok je rješavanjem predmeta, broj: 13/83 ista ispisana iz navedenog posjedovnog lista te upisana u posjedovni list, broj: 229 na ime Kuharić Milana, Franjo, Borut, Grdinići 16. Nadalje da je kč.br. 95/2 rješavanjem predmeta UP/I-932-07/2015-04/12, na temelju rješenja Z-2093/08, ispisana iz posjedovnog lista, broj: 76 te upisana u novi posjedovni list, broj: 372 na suvlasnike Republiku Hrvatsku u 7/12 dijela, Jordana Kuharića u 3/12 dijela, Antuna Kuharića u 1/12 dijela i Zoru Blažević u 1/12 dijela. U odnosu na kč.br. 159 slijedi da je ista od osnutka katastarskog operata bila upisana u posjedovni list, broj: 13 na ime Blažević Petra pok. Petra, Draguč, a potom na ime Klobas Marije rođ. Blažević, pri čemu iz isprave proizlazi da zbog dotrajalosti arhivske građe nije vidljivo kada je izvršena predmetna promjena.

13. Uvidom u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka geodetske struke Slobodana Đekića, slijedi da su predmetne nekretnine, ukupno njih 51, prenesene u bazu zemljišnih podataka te da su upisane u zk.ul. 1129, zk.ul. 570 i zk.ul. 1117 k.o. Borut, pri čemu je vještak utvrdio da je ukupno 35 katastarskih čestica upisano u zk.ul. 1129, dvije katastarske čestice u zk.ul. 570 te 14 katastarskih čestica u zk.ul. 1117. Nadalje da su sve predmetne katastarske čestice, s obzirom na njihov prostorni raspored, podijeljene u četiri zasebne prostorne cjeline odnosno zone, pri čemu je identifikacija pojedinih čestica izvršena kombinacijom preklopa digitalnog ortofoto plana (DOF), digitalnog katastarskog plana (DKP) te neposrednim terenskim opažanjem. U odnosu na poziciju broj 1, vještak je utvrdio da se ista nalazi na sjevernom dijelu katastarske općine iznad naselja te da su na poziciji oznake P-1A smještene katastarske čestice kč.br. 89/31, 89/32 i 89/33, koje prema digitalnom ortofoto prikazu predstavljaju zaraštenu površinu odnosno šumu, dok se neposredno ispod njih nalazi kč.br. 90/5, također u naravi šuma. Na poziciji P-1B nalaze se katastarske čestice kč.br. 77/37, 77/36, 77/35 i 77/34, koje predstavljaju zaraštenu površinu i šumski kompleks, dok se ispod istih nalazi kč.br. 77/33, također u naravi šuma. Južno od navedenih nalaze se katastarske čestice kč.br. 77/110, 77/109, 77/99 i 77/114 koje čine manji kompleks šume, dok se istočno od njih nalaze katastarske čestice kč.br. 80/2 i 77/116, koje su također u naravi šuma. U odnosu na poziciju broj 2, vještak je utvrdio da se ista nalazi oko naselja Grdinići. Na poziciji oznake P-2A/P-2B, sjeverno od naselja, nalaze se katastarske čestice kč.br. 99/1 i 99/2 koje se nalaze neposredno iznad puta te pripadaju susjednim česticama na kojima je zasađena plantaža oraha. Katastarske čestice kč.br. 100/2 i 100/6 nalaze se unutar same

plantaže oraha, dok se istočno od njih nalazi kč.br. 103/3, koja je u naravi livada, a sjevernije kč.br. 98/7, također u naravi livada. Daljnjim terenskim obilaskom vještak je utvrdio da se pristupom poljskim putem dolazi do kč.br. 93/1 koja je u naravi šuma, pri čemu je na njezinom sjevernom dijelu evidentirana sječa stabala. Istočno od navedene čestice, uz put, nalaze se katastarske čestice kč.br. 87/1, 87/2, 86/1 i 77/131, koje u naravi predstavljaju posječenu šumu, a preko kojih se pristupa do livade u podnožju na kč.br. 84/2. Na poziciji P-2C, iznad poljskog puta uz granicu katastarske općine, nalaze se kč.br. 95/1 i 95/2 koje su u naravi livade. Nadalje, ispod poljskog puta oznake 55 nalaze se kč.br. 144/14, 145/3 i 145/42 koje čine kompleks šume, dok se južno od puta nalazi kč.br. 144/16 koja je također u naravi šuma i spušta se prema vali. Na istoj prostornoj cjelini, ispod naselja Grdinići, nalaze se i raštrkane katastarske čestice kč.br. 135/2 koja je u naravi zaraštena šuma, kč.br. 132/3 koja je također šuma te kč.br. 132/4 koja je u naravi dijelom livada, a dijelom šuma. Ispod asfaltirane ceste nalazi se kč.br. 129/4 koja je u naravi vrt, dok se istočno od naselja nalaze kč.br. 115 i 116/7 koje čine površinu livade i oranice, a istočnije od njih nalazi se kč.br. 272/2 koja je u naravi šuma. Vještak je naveo da je za sve čestice iz pozicije broj 2 identifikacija izvršena neposredno na terenu. U odnosu na poziciju broj 3, vještak je utvrdio da se na istoj nalazi katastarska čestica kč.br. 159, koja je u naravi livada omeđena šumom, do koje se pristupa poljskim putem preko kč.br. 55, a ista se nalazi istočno od naselja Grdinići. U odnosu na poziciju broj 4, vještak je utvrdio da se ista nalazi južno od naselja u vali. Na poziciji oznake P-4A nalaze se katastarske čestice kč.br. 144/16, 144/8, 144/7, 145/28, 145/27 i 145/25, koje čine površinu šume na strmini prema vali. Istočno od navedenih nalaze se kč.br. 267/15 i 269/4 koje su u naravi zaraštena šuma, dok se zapadno nalazi kč.br. 145/30 koja je također u naravi zaraštena šuma. U odnosu na navedene nekretnine vještak je naveo da je njihova identifikacija izvršena putem preklopa digitalnog ortofoto plana i digitalnog katastarskog plana.

14. Iz iskaza svjedoka Jordana Kuharića, oca tužitelja, slijedi kako su njegovi baka i djed, Matija Kuharić rođ. Čeh i Franjo Kuharić, živjeli u obiteljskoj kući u Grdinićima na adresi Borut 16, gdje su i preminuli, te da su imali više djece, među kojima Franju Kuharića, oca svjedoka, i Rikarda Kuharića. Nadalje da je Matija Kuharić sastavila oporuku, za koju navodi da je prema njegovim saznanjima njezinom imovinom raspolagala u korist njegovog oca Franje Kuharića, pri čemu je naveo i da se Franjo Kuharić nije odrekao nasljedstva, dok je Rikard na temelju oporuke dobio određeni dio imovine. Otac Franjo Kuharić je ostao živjeti u obiteljskoj kući sa svojim roditeljima te je nastavio voditi i održavati obiteljsko gospodarstvo, dok je njegov brat Rikard Kuharić nakon 20-te godine otišao, najprije u Rijeku, potom u Sloveniju, a kasnije i u Italiju, slijedom čega nije više trajno živio u Grdinićima niti sudjelovao u svakodnevnom održavanju obiteljskog gospodarstva. Otkad pamti, predmetne nekretnine koristio je njegov otac Franjo Kuharić, koji je iste obrađivao, održavao i gospodarski iskorištavao, pri čemu je na njima sijao kukuruz, sjekao drva, obrađivao zemlju te vodio stoku na ispašu. Nadalje, da su u održavanju predmetnih nekretnina Franji Kuhariću pomagali članovi njegove obitelji, uključujući njegovu suprugu i djecu, među kojima i sam svjedok. Nadalje da je Franjo Kuharić cijeli život živio u Grdinićima, gdje je i preminuo, te da je upravo on bio osoba koja je faktično gospodarila predmetnim nekretninama, dok je Rikard Kuharić, prema njegovim navodima, nakon odlaska iz mjesta dolazio tek povremeno, otprilike jednom godišnje, i to prvenstveno radi posjeta roditeljima, bez sudjelovanja u korištenju, održavanju ili obradi predmetnih nekretnina. Iz iskaza također proizlazi da su nakon smrti Matije Kuharić, Franjo i Rikard među sobom podijelili imovinu koju su naslijedili od svoje majke, međutim da je bez obzira na

navedeno predmetne nekretnine u faktičnom smislu koristio i obrađivao Franjo Kuharić.

15. Svjedok Lino Čeh u bitnome navodi da je živio u kući neposredno uz kuću obitelji Kuharić te da sve predmetne nekretnine graniče s nekretninama u vlasništvu njega i njegova brata, zbog čega ima neposredna saznanja o načinu njihova korištenja. Iz njegova iskaza proizlazi da je predmetne nekretnine koristio Franjo Kuharić, otac Jordana Kuharića, nakon njegove smrti Jordan Kuharić, dok iste danas koristi tužitelj, pri čemu navodi da je osobno viđao Franju Kuharića, Jordana Kuharića i tužitelja kako iste koriste još od sredine 1950-ih godina. Nadalje navodi da su predmetne nekretnine korištene za sječu šume, ispašu stoke i poljoprivrednu obradu, pri čemu ističe da pojedine nekretnine ranije nisu bile obrasle šumom, već su služile za ispašu stoke i obradu zemlje. Također navodi da je osobno viđao Franju Kuharića, Jordana Kuharića i tužitelja kako na istima sijeku šumu, sade kukuruz, krumpir i druge poljoprivredne kulture, kao i da sade i održavaju orah, masline i vinograd. Nitko nikada nije osporavao korištenje predmetnih nekretnina od strane obitelji Kuharić, niti je ikada vidio druge osobe da bi iste koristile, branile ili polagale pravo na njih. Također da nikada nije vidio Rikarda Kuharića da koristi predmetne nekretnine niti mu je poznato da bi isti sudjelovao u njihovu održavanju ili obradi. Nadalje da su mu predmetne nekretnine poznate pod nazivima „Prisunac“, „Pod vele njivu“, „Mala draga“, „Draga“, „Progon“, „Njive“, „Pod trsje“, „Breg“, „Prsunac“, „Muhin Breg“, „Za prisunac“, „Vrh preseke“ i „Rampejak“, te da se iste nalaze uz njegove nekretnine i nekretnine njegova brata. Iz njegova iskaza nadalje proizlazi da, prema informacijama koje ima od svojih roditelja i starijih osoba, ima saznanja da se među nasljednicima pok. Matije Kuharić nakon njezine smrti raspravljalo o podjeli imovine te da je među njima postojao dogovor odnosno dioba prema kojoj bi predmetne nekretnine trebale pripasti onome tko ih koristi i ostane živjeti u Grdinićima. Ujedno navodi da je, prema onome što je čuo, Rikard Kuharić prepustio korištenje predmetnih nekretnina Franji Kuhariću te nije polagao pravo na iste.

16. Svjedok Lucijan Matijašić u bitnome tvrdi da je njegov otac Franjo Matijašić živio u Borutu te bio u prijateljskim odnosima s Franjom Kuharićem, djedom tužitelja, slijedom čega je kao dijete bio prisutan njihovim razgovorima tijekom 1960-ih godina. Iz njegova iskaza proizlazi da je Franjo Kuharić njegovu ocu pričao o sadržaju ostavinske rasprave iza smrti svoga oca Franje Kuharića, kao i o izjavi koju je Rikard Kuharić dao svome bratu Franji te o životu Rikarda Kuharića. Nadalje da je iz navedenih razgovora saznao da su Franjo i Rikard Kuharić naslijedili predmetne nekretnine od svog oca Franje oko 1962., nakon čega je Rikard, prema onome što mu je preneseno, izjavio da svoj suvlasnički dio prepušta svome bratu Franji. Također da je čuo da je Rikard rekao kako se više ne vraća te da prepušta svoj dio Franji jer isti ostaje na djedovini. Iz njegova iskaza nadalje proizlazi da smatra kako je Franjo Kuharić predmetne nekretnine počeo koristiti najranije od 1965., kada je Rikard prepustio svoj dio svome bratu, pri čemu navodi da Rikard predmetne nekretnine nije koristio niti prije niti nakon toga te da je iz obitelji otišao još 1950. Također da mu nije poznato da bi Rikard otkupio suvlasnički udio svoga brata, kao ni da bi Matija Kuharić sastavila oporuku, niti je ikada čuo da bi se Franjo Kuharić odrekao nasljedstva iza smrti svoje majke Matije Kuharić. Iz njegova iskaza nadalje proizlazi da su predmetne nekretnine, koliko je njemu poznato, isključivo koristili Franjo Kuharić i njegova obitelj, a nakon njega Milan Kuharić, Jordan Kuharić te danas tužitelj, pri čemu navodi da je u Borutu svima bilo poznato da su predmetne nekretnine „od Franje“.

17. Svjedok Dario Čeh u bitnome navodi da je u Grdinićima živio od rođenja, odnosno od 1946. do svoje 15. godine, kada se odselio u Matulje, te da obitelj Kuharić poznaje od djetinjstva jer su bili prvi susjedi. Nakon odlaska iz Grdinića ondje je dolazio povremeno, svakih nekoliko mjeseci, a kasnije i za vrijeme godišnjih odmora dok je radio u Njemačkoj. Iz njegova iskaza proizlazi da nema neposrednih saznanja o Matiji Kuharić rođ. Čeh, koju nije poznao jer je umrla prije njegova rođenja, niti mu je poznato je li imala oporuku, tko ju je naslijedio i je li se Franjo Kuharić odrekao nasljedstva. Također da mu nije poznato da bi se 1960-ih godina među nasljednicima izvršila dioba imovine pok. Matije Kuharić. Nadalje navodi da je za Rikarda Kuharića samo čuo, pri čemu mu je majka govorila da je otišao najprije u Rijeku, potom u Ljubljanu, a zatim u Italiju. Iz njegova iskaza proizlazi da je kao dijete bio na nekretninama koje se nalaze blizu obiteljske kuće Kuharića te da je s ocem odlazio u šumu cijepati drva. U tom dijelu navodi da su mu poznate nekretnine „Prisunac“, na kojima su Franjo i Đordano Kuharić cijepali drva, kao i „Mala draga“, gdje je vidio Đordana da ore i kosi, te „Krone“, koje se nalaze ispod kuće tužitelja prema Humu, gdje se kosilo i gdje je, prema njegovim riječima, obitelj Kuharić držala krave. Za dio drugih nekretnina navodi da ih poznaje samo otprilike po nazivu ili položaju, dok za pojedine navodi da mu nisu poznate. Iz njegova iskaza proizlazi i da nije čuo da je unutar obitelji Kuharić postojao dogovor kome bi predmetne nekretnine pripale niti da bi se govorilo da trebaju pripasti onome tko ostane na njima, osim ako se o tome razgovaralo unutar same obitelji.

18. Svjedokinja Mariza Brajković u bitnome navodi da joj nije poznat predmet ovog postupka te da nema neposrednih saznanja o predmetnim nekretninama niti o njihovu korištenju. Navodi da nikada nije živjela u Grdinićima, da je ondje dolazila tek povremeno kao dijete u posjet Jordanu Kuhariću, ali da nikada nije bila na predmetnim nekretninama niti joj je poznato tko ih je koristio. Također navodi da joj nisu poznate osobe Matija Kuharić rođ. Čeh, Rikard Kuharić, Franjo Kuharić ni Marija Kuharić.

19. Tužitelj Valter Kuharić u bitnome navodi da je Matija Kuharić rođ. Čeh njegova prabaka, a Franjo Kuharić njezin suprug, te da su imali tri sina i četiri kćeri, među kojima njegova djeda Franju Kuharića, Rikarda Kuharića i Toneta Kuharića. Nadalje da su mu roditelji i stric Milan govorili da su nakon smrti Matije Kuharić predmetne nekretnine prešle na njezina supruga Franju, a potom na njihovu djecu, pri čemu se njegov djed Franjo nije odrekao ostavine, dok je Rikard svoj suvlasnički dio kasnije prepustio svome bratu Franji jer je isti ostao na djedovini i brinuo se o roditeljima. U tom dijelu navodi i da mu je poznato da se Rikard tijekom 1960-ih vratio u Grdiniće te izjavio da sve što je njegovo prepušta svome bratu Franji. Rikard Kuharić je živio u Grdinićima do približno svoje 20. godine, nakon čega je otišao najprije u Rijeku, potom u Izolu u Sloveniji, a zatim u Italiju, dok je u selu ostao njegov djed Franjo Kuharić, koji je koristio sve nekretnine koje su predmet ovog postupka. Djed Franjo Kuharić je sve nekretnine koristio do svoje smrti 1986., a nakon njegove smrti iste su na isti način nastavili koristiti njegov otac Jordan Kuharić i stric Milan Kuharić, dok ih danas koristi sam tužitelj. Navodi da su se šume koristile za sječu i ogrjev, da se lišće koristilo za stoku, da su se oranice i pašnjaci koristili za sadnju pšenice, kukuruza, ječma i tikvi, da su se livade kosile, pašnjaci pasli i kosili, a da su na nekretninama postojali i stari vinogradi te voćke, osobito orasi, trešnje, šljive i masline. Također navodi da je uz pomoć svoga oca prije približno 23 do 24 godine zasadio plantažu oraha, da je njegov djed na nekretninama oko kuće ogradio pojedine dijelove označene kao „Duga njiva“, „Potrsje“, „Korone“ i „Njive“, te da je na nekretnini ispod kuće postavio sušilo za robu. Nadalje navodi da nakon Rikardova odlaska predmetne nekretnine više nije koristio

nitko osim njegova djeda Franje, potom Jordana i Milana, a danas njega samoga, te da nikada nije čuo da bi treće osobe koristile te nekretnine ili na njima polagale pravo. Ujedno navodi da se protiv njega i njegovih prednika nikada nisu vodili sudski postupci u odnosu na predmetne nekretnine, da ni on ni njegovi prednici nikada nisu zaprimili dopis, opomenu ili poziv da prestanu s korištenjem tih nekretnina niti da traže dopuštenje za njihovo korištenje, kao i da su on i njegovi prednici imali troškove vezane uz njihovo posjedovanje i održavanje. Naposljetku navodi da je s ocem Jordanom Kuharićem sklopio ugovor o doživotnom uzdržavanju te da je u Grdinićima živio do svoje 27. godine, odnosno do 2000., dok danas živi na adresi Borut 13.

20. Na temelju cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sukladno članku 8. ZPP, ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

21. U konkretnom slučaju između strankama nije sporno da su predmetne nekretnine izvorno bile upisane kao vlasništvo Matije Kuharić rođ. Čeh, a potom da su rješenjem o nasljeđivanju Kotarskog suda u Pazinu, poslovni broj O-57/1962-28 od 30. ožujka 1962., kao ostavinska imovina iza njezine smrti dosuđene nasljednicima, pri čemu je Rikardo Kuharić proglašen nasljednikom u 7/12 dijela, dok su ostali nasljednici proglašeni nasljednicima u manjim suvlasničkim omjerima.

22. Nadalje, nije sporno da je rješenjem Općinskog sekretarijata za poslove uprave Općine Pazin, Odsjeka za imovinsko-pravne poslove, broj: 02-Up/I-289/1-1972 od 24. svibnja 1972., utvrđeno da Rikardo Cuccari pok. Franje gubi pravo vlasništva na suvlasničkom dijelu predmetnih nekretnina uslijed otpusta iz jugoslavenskog državljanstva radi stjecanja talijanskog državljanstva, slijedom čega je na navedenim nekretninama određeno društveno vlasništvo uz utvrđenje Općine Pazin kao nositelja prava korištenja, dok je kasnijim pretvorbama društvenog vlasništva navedeni suvlasnički dio prešao u vlasništvo tuženice Republike Hrvatske.

23. Među strankama je sporno jesu li tužitelj i njegovi pravni prednici predmetne nekretnine posjedovali na način i kroz vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, odnosno je li njihov posjed bio samostalan, pošten i neprekinut u zakonom propisanom trajanju.

24. Prema članku 388. stavku 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14.; dalje u tekstu: ZV) stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu ovoga Zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

25. Budući da tužitelj i njegovi pravni prednici tvrde da je posjed na temelju kojega se izvodi dosjelost započeo sredinom 1960-ih godina, početne kvalitete posjeda valjalo je cijeliti prema pravnim pravilima važećima u vrijeme stupanja u posjed. Međutim, kako do stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80, 36/90, „Narodne novine“ broj 53/91, 91/96; dalje u tekstu: ZOVO) dosjelost nije bila dovršena, daljnji tijek i dovršenje dosjeloosti valjalo je prosuđivati prema odredbama tog Zakona.

26. Odredbom članka 28. stavka 2. ZOVO propisano je da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, dok je stavkom 4. istog članka propisano da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina. Člankom 30. stavkom 1. ZOVO propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kad je posjednik stupio u posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost.

27. U konkretnom slučaju za odluku nije odlučno samo formalno zemljišnoknjižno i nasljednopravno stanje, nego prije svega pitanje tko je predmetne nekretnine doista i trajno držao u faktičnoj vlasti, tko ih je obrađivao, održavao i gospodarski iskorištavao te je li takvo posjedovanje imalo onu kakvoću koja je po mjerodavnom pravu bila potrebna za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Naime, sama činjenica da je određena osoba zemljišnoknjižno upisana kao vlasnik ili da je u ostavinskom postupku proglašena nasljednikom ne znači još sama po sebi da je ista osoba i faktično vršila vlast, jednako kao što ni okolnost da druga osoba nije bila formalni nositelj prava ne isključuje mogućnost da upravo ona kroz dulje vrijeme bude samostalni i poštenu posjednik.

28. U tom smislu sud je najprije imao u vidu da iz rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda u Pazinu, poslovni broj: O-57/1962-28 od 30. ožujka 1962. nedvojbeno proizlazi da je pok. Matija Kuharić rođ. Čeh oporukom za univerzalnog nasljednika imenovala sina Rikarda Kuharića, dok je ostaloj djeci ostavila nužni dio, te da su se među ostalim Franjo Kuharić i Ana Škrgat odrekli nasljedstva. U tom dijelu sud kao vjerodostojnu prihvaća isključivo pisanu ostavinsku dokumentaciju, a ne iskaze svjedoka i tužitelja u dijelu u kojem isti navode da se Franjo Kuharić nije odrekao nasljedstva ili da je Matija Kuharić raspolagala svojom imovinom u korist Franje Kuharića, budući da su ti navodi u izravnoj suprotnosti sa sadržajem navedenog ostavinskog rješenja.

29. Međutim, time nije iscrpljeno pitanje odlučno za ovaj spor. Naime, iz ostavinskog rješenja proizlazi pravni naslov i formalni nasljednopravni slijed, ali ne i odgovor na pitanje tko je nakon provedenog ostavinskog postupka predmetne nekretnine stvarno držao, tko ih je obrađivao, tko je na njima gospodario i tko je u životnoj stvarnosti nastupao kao njihov faktični posjednik. Upravo je to pitanje u ovom postupku bilo odlučno.

30. Ocjenjujući personalne dokaze, sud nalazi da iz suglasnih i međusobno podudarnih iskaza svjedoka Line Čeha, Jordana Kuharića, Lucijana Matijašića, djelomično i Darija Čeha, kao i iz iskaza samog tužitelja, jasno proizlazi da je nakon smrti Matije Kuharić i osobito nakon odlaska Rikarda Kuharića iz mjesta faktičnu vlast nad predmetnim nekretninama vršio djed tužitelja pok. Franjo Kuharić, a poslije njegove smrti Jordan Kuharić i Milan Kuharić, dok iste danas koristi tužitelj. Navedeni svjedoci, iako ne iskazuju jednako detaljno o svim okolnostima, bitno suglasno potvrđuju da se upravo obitelj Kuharić kroz više desetljeća prema tim nekretninama odnosila kao prema vlastitom gospodarstvu, odnosno obrađivala ih je, na njima sijala poljoprivredne kulture, držala stoku, kosila livade, koristila šume za sječu, održavala vinograde i voćke te obavljala sve druge radnje koje po svom sadržaju predstavljaju izvršavanje vlasničkih ovlasti.

31. Pritom je osobito cijenjen iskaz svjedoka Line Čeha. Naime, riječ je o svjedoku koji nije član obitelji Kuharić, nego neposredni susjed i međaš predmetnih nekretnina, koji je detaljno i konkretno opisao način njihova korištenja još od sredine 1950-ih godina. Isti je jasno naveo da je osobno viđao Franju Kuharića, poslije Jordana Kuharića, a zatim i tužitelja kako predmetne nekretnine koriste za sječu, ispašu, obradu i sadnju, da nikada nije vidio Rikarda Kuharića da bi iste koristio, te da nikada nije bilo spora ni osporavanja takvog korištenja. Njegov iskaz je prihvaćen kao osobito životan i logičan jer je riječ o neposrednim opažanjima osobe koja je živjela uz same nekretnine i koja nije pokazala nikakvu sklonost preuveličavanju ili prilagođavanju iskaza interesu bilo koje stranke.

32. Iskaz Jordana Kuharića nije prihvaćen u dijelu koji se odnosi na sadržaj oporuke, nasljednopravni položaj pojedinih nasljednika i odreknuće od nasljedstva, jer u tom dijelu nije suglasan s pisanom ostavinskom dokumentacijom. Međutim, u dijelu u kojem govori o životu na gospodarstvu, o načinu korištenja nekretnina, o tome da je njegov otac Franjo cijeli život ostao živjeti na djedovini i da je upravo on bio onaj koji je obrađivao sve nekretnine i njima upravljao, njegov iskaz je životan, logičan i u bitnim elementima potvrđen drugim svjedocima. Stoga je njegov iskaz prihvaćen upravo u tom dijelu kao relevantan dokaz o faktičnom posjedovanju i kontinuitetu korištenja.

33. Iskaz Lucijana Matijašića sud ne prihvaća kao neposredan dokaz nasljednopravnog slijeda, sadržaja ostavinske rasprave ili pravne osnove Rikardova dijela, budući da je riječ o saznanjima koja isti ima iz razgovora svoga oca i Franje Kuharića. Međutim, taj iskaz ima dokaznu vrijednost u dijelu u kojem potvrđuje da je u samom mjestu bilo općepoznato da su predmetne nekretnine "od Franje", da ih koristi upravo Franjo Kuharić i njegova obitelj te da se nikada nije govorilo da bi njihov gospodar bio Rikard Kuharić. Takva percepcija u maloj seoskoj sredini, sama za sebe, nije dovoljna za dokazivanje prava, ali jest važan indicij za ocjenu tko je u životnoj stvarnosti vršio faktičnu vlast i na koji je način ta vlast bila opažana od strane okoline.

34. Iskaz Darija Čeha sud prihvaća djelomično, u granicama njegove osobne spoznaje i u dijelu u kojem je suglasan s ostalim provedenim dokazima. Taj svjedok je iz mjesta otišao još kao mladić, pa je razumljivo da nema cjelovita i detaljna saznanja o svim spornim okolnostima. Ipak, i iz njegova iskaza proizlazi da je kao dijete viđao Franju i Jordana Kuharića na pojedinim predmetnim nekretninama kako cijepaju drva, ore, kose i drže stoku, te da za nekretnine koje su mu poznate nije viđao druge osobe osim članova obitelji Kuharić. U tom dijelu njegov iskaz predstavlja dodatnu potvrdu ostalih personalnih dokaza.

35. Iskaz svjedokinje Marize Brajković nema dokaznu važnost za odlučne činjenice jer ista sama navodi da joj predmet ovog postupka nije poznat, da nikada nije živjela u Grdinićima te da nema neposrednih saznanja o predmetnim nekretninama ni o njihovu korištenju.

36. Nadalje, sud je imao u vidu da iz povijesti promjena na katastarskim česticama proizlazi da je znatan broj predmetnih nekretnina od osnutka katastarskog operata 1952. bio evidentiran kao posjed Rikarda Kuharića pok. Franje. Međutim, katastarska evidencija sama po sebi ne predstavlja dokaz stvarnog i neposrednog posjeda, nego evidenciju administrativne naravi, koja ne mora nužno odgovarati stvarnom stanju faktične vlasti na terenu. To se uostalom u ovom predmetu potvrđuje i time što je za pojedine čestice evidentirano drukčije posjedovno stanje, a iz provedenih personalnih

dokaza uvjerljivo proizlazi da stvarni posjed kroz desetljeća nije odgovarao katastarskom upisu.

37. Jednako tako, nije odlučno ni to što je suvlasnički dio Rikarda Kuharića 1972. zahvaćen upravnim rješenjem kojim isti gubi pravo vlasništva zbog otpusta iz jugoslavenskog državljanstva, a Općina Pazin stječe pravo korištenja na tim nekretninama uz uspostavu društvenog vlasništva. Ta je činjenica relevantna za razumijevanje zemljišnoknjižnog stanja i pravnog slijeda, ali nije presudna za pitanje dosjeloosti, budući da je za odluku u ovom sporu odlučno je li upravo u tom razdoblju, neovisno o promjeni formalnog pravnog režima, kontinuitet faktičnog posjeda ostao neprekinut na strani Franje Kuharića i njegovih pravnih slijednika.

38. U tom pogledu važno je da niti jednim dokazom nije utvrđeno da bi Općina Pazin, kao nositelj prava korištenja, a kasnije ni Republika Hrvatska, ikada stupile u neposredan posjed predmetnih nekretnina, da bi ih obrađivale, održavale, davale u zakup ili na drugi način na terenu izvršavale vlast koja bi odgovarala sadržaju prava vlasništva. Naprotiv, iz provedenih dokaza proizlazi da je faktična vlast tijekom cijelog relevantnog razdoblja ostala u rukama obitelji Kuharić.

39. Upravo zbog toga za ovaj spor nije odlučno pitanje je li Franjo Kuharić imao valjani pravni naslov za ulazak u posjed u smislu redovite dosjeloosti, nego je li njegov posjed, a potom i posjed njegovih pravnih slijednika, bio barem pošten i samostalan kroz vrijeme potrebno za izvanrednu dosjeloost. Pritom kada nije dokazana zakonitost posjeda, ali je dokazano da posjed traje dugo, neprekidno, samostalno i barem pošteno, to može biti dostatno za stjecanje prava vlasništva izvanrednom dosjelošću.

40. U odnosu na poštenje posjeda, tuženica prvenstveno ističe da Franjo Kuharić nije mogao biti pošten posjednik jer mu je, sudjelovanjem u ostavinskom postupku i odreknućem od nasljedstva, bilo poznato da su predmetne nekretnine pripale Rikardu Kuhariću. Sud prihvaća da ta okolnost postoji i da je pravno relevantna, ali ne prihvaća zaključak tuženice da ista automatski i trajno isključuje mogućnost poštenog posjeda.

41. Naime, poštenje posjeda ne ocjenjuje se apstraktno ni isključivo prema formalnom stanju zemljišnih knjiga ili sadržaju ranije ostavinske odluke, nego prema svim okolnostima konkretnog slučaja i prema tome je li posjednik, kad je stupio u samostalni posjed, znao ili je s obzirom na okolnosti morao znati da mu pravo na posjed ne pripada. Poštenje se presumira, a onaj tko tvrdi nepoštenje to mora dokazati, a sam zemljišnoknjižni upis drugoga i činjenica da posjednik nije formalni vlasnik ne znače još nepoštenje posjeda, nego je potrebno dokazati da je posjednik znao ili morao znati da nema pravo držati stvar kao svoju.

42. Po ocjeni ovoga suda, iz provedenog postupka slijedi da je upravo nakon ostavinskog postupka, a najkasnije tijekom 1960-ih godina, došlo do faktičnog razvrgnuća i obiteljskog ustupa u okviru kojega je Rikard, koji je formalno bio nositelj većeg suvlasničkog dijela, napustio mjesto, prestao koristiti predmetne nekretnine te njihovo faktično gospodarenje prepustio Franji Kuhariću kao onome koji je ostao na gospodarstvu, obrađivao zemlju i brinuo se o roditeljima. U takvim okolnostima Franjo Kuharić nije držao nekretnine kao netko tko zna da bespravno zadire u tuđe pravo, nego kao osoba koja je u okvirima obiteljskog odnosa i faktične diobe preuzela i nastavila gospodariti cjelokupnim imanjem. Osobito iz životno uvjerljivih iskaza svjedoka Jordana Kuharića, Lina Čeha, Lucijana Matijašića, Darija Čeha te samog

tužitelja, nesporno slijedi da je pravni prednik tužitelja Franjo Kuharić najkasnije od sredine 1960-ih godina bio isključivi faktični gospodar predmetnih nekretnina te da ih je od tada držao i koristio kao samostalan posjednik za sebe i svoju obitelj. Navedeno proizlazi iz činjenice da su svi saslušani svjedoci suglasno iskazali kako je upravo Franjo Kuharić nakon odlaska svoga brata Rikarda iz Grdinića nastavio samostalno koristiti, obrađivati i gospodarski iskorištavati predmetne nekretnine, dok Rikard nakon odlaska više nije sudjelovao u njihovu korištenju niti je na istima izvršavao bilo kakvu faktičnu vlast. Stoga najkasnije od toga trenutka Franjo Kuharić je predmetne nekretnine držao kao njihov samostalan i neposredan posjednik.

43. Takav zaključak nije u suprotnosti s iskazom Lina Čeha, koji je opisivao korištenje predmetnih nekretnina još od 1950-ih godina. Naime, sud prihvaća da je Franjo Kuharić i ranije obavljao radove na predmetnim nekretninama, međutim, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću odlučno je od kada je njegov posjed poprimio obilježja samostalnog posjeda, usmjerenog na držanje stvari kao svoje. Upravo stoga, u interesu pravne sigurnosti, a unatoč dokazima koji upućuju i na ranije korištenje, kao pouzdan početak kvalificiranog posjeda valja uzeti najkasnije sredinu 1960-ih godina, kada je, prema svim provedenim dokazima, faktični razlaz između formalnog vlasništva Rikarda Kuharića i stvarnog vršenja posjeda od strane Franje Kuharića bio u cijelosti ostvaren.

44. U odnosu na kvalitetu posjeda, sud zauzima stajalište da je isti bio pošten. Naime, iako iz ostavinskog rješenja iza pok. Matije Kuharića proizlazi da Franjo Kuharić formalnopravno nije proglašen nasljednikom predmetnih nekretnina, već se odrekao nasljedstva, a iz provedenih dokaza nesporno slijedi da je nakon okončanja ostavinskog postupka među članovima obitelji uspostavljeno faktično stanje prema kojem je upravo Franjo Kuharić nastavio koristiti i uživati predmetne nekretnine. Pritom je riječ o osobi koja je ostala živjeti na obiteljskom gospodarstvu i skrbiti o roditeljima. Nadalje, iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je Rikard Kuharić naknadno izjavio kako svoj suvlasnički dio prepušta Franji Kuhariću, budući da isti ostaje na djedovini i skrbi o obitelji, slijedom čega je Franjo Kuharić osnovano mogao smatrati da mu pripada pravo posjedovanja i korištenja predmetnih nekretnina. Stoga sud nalazi da u konkretnom slučaju nije dokazano postojanje nepoštenja posjeda, pri čemu se poštenje posjeda presumira dok se protivno ne dokaže. Stoga po stavu ovog suda, neosnovano tuženica povezuje nepoštenje pravnog prednika tužitelja s odreknućem od nasljedstva u ostavinskom postupku jer je u konkretnome riječ o suvlasničkom dijelu nasljednika Rikarda koji je napustio posjed 60-ih godina i isti prepustio svom bratu Franji. Suviše toga valja navesti da nasljednici svoje suvlasničke odnose mogu relevantno riješiti drugačije od sadržaja rješenja o nasljeđivanju, što bi u konkretnome bilo riječ

45. Okolnost da je 1972. predmetni suvlasnički dio formalno prešao u režim društvenog vlasništva ne isključuje mogućnost uračunavanja već proteklog vremena posjeda niti onemogućuje daljnji tijek dosjelošti, osobito u situaciji kao što je ova, gdje nije utvrđeno postojanje suprotstavljenog privatnog interesa trećih osoba, već isključivo kasniji formalni prijenos u korist države, bez stvarnog zadiranja u postojeći posjed.

46. Kad se navedeno dovede u vezu s utvrđenjem da je Franjo Kuharić najkasnije od sredine 1960-ih godina stupio u samostalan i pošten posjed predmetnih nekretnina kao njihov faktični i isključivi gospodar, te da je nakon njegove smrti takav posjed bez

prekida nastavljen po njegovim pravnim slijednicima Jordanu Kuhariću, Milanu Kuhariću i konačno tužitelju, sud nalazi da je u konkretnom slučaju proteklo više nego dovoljno vremena za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Naime, od najkasnije 1965., kao trenutka kada Franjo Kuharić nedvojbeno počinje držati predmetne nekretnine kao samostalan posjednik za sebe, pa do isteka dvadesetogodišnjeg roka 1985. protekao je puni rok potreban za stjecanje prava vlasništva dosjelošću sukladno članku 28. stavku 4. ZOVO, koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na daljnji tijek dosjelnosti nakon njegova stupanja na snagu 1. rujna 1980. Na navedeni zaključak nije od utjecaja činjenica da je 1972. suvlasnički dio Rikarda Kuharića prenesen u društveno vlasništvo s pravom korištenja Općine Pazin, a kasnije pretvorbom prešao u vlasništvo Republike Hrvatske, budući da navedena promjena pravnog režima nije dovela do prekida faktičnog posjeda niti do prestanka izvršavanja posjedovnih ovlasti od strane Franje Kuharića i njegovih pravnih slijednika. Kako je u konkretnom slučaju rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću istekao najkasnije 1985., dakle prije stupanja na snagu ZV i prije pretvorbe društvenog vlasništva u vlasništvo Republike Hrvatske, kasnije promjene pravnog statusa predmetnih nekretnina nisu od utjecaja na već stečeno pravo vlasništva.

47. Slijedom svega navedenoga, budući da je u postupku nedvojbeno utvrđeno da su tužitelj i njegovi pravni prednici od najkasnije 1965. pa nadalje predmetne nekretnine držali u kontinuiranom, javnom, mirnom, samostalnom i poštenom posjedu, izvršavajući na njima sve bitne sadržaje vlasničkog ovlaštenja kao njihovi faktični gospodari, te kako je rok potreban za stjecanje prava vlasništva dosjelošću protekao najkasnije 1985. godine, sud nalazi da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na suvlasničkom dijelu tuženice Republike Hrvatske primjenom članka 28. stavka 4. i članka 30. ZOVO.

48. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama I i II izreke ove presude.

49. Odluka o troškovima temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP u svezi odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; dalje u tekstu: OT).

49.1. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u ovom parničnom postupku, dok je tuženica u cijelosti izgubila spor, zahtjev tuženice Republike Hrvatske za naknadu parničnog troška u iznosu od 800,00 EUR valjalo je odbiti kao neosnovan. Kako tužitelj nije postavio zahtjev za naknadu troškova postupka, sud o istome nije odlučivao.

50. Prema tome, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Pazinu, 4. svibnja 2026.

Sudac:
Luka Zenić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira na to što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka (osim ako se podnosi elektroničkom komunikacijom), putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po pun. – uz pristojbu na presudu
2. Tuženici po Općinskom državnom odvjetništvu u Pazinu
3. Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Pazin – po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-30887-6925c**

Kontrolni broj: **0e8b3-029e4-3d4d8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Luka Zenić, O=OPĆINSKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.